

Izhaja:

10. in 25. vsakega
mesca.

MIR.

Velja:

za celo leto 1 gold.
za pol leta 50 kr.

Dopisi naj se frankujejo.

Rokopisi se ne vračajo.

Denar naj se pošilja pod
napisom: Izdajatelju
„Mira“.

Vsakemu svoje!

Leto IV.

V Celovec 25. junija 1885.

Št. 12.

V večen spomin.

Volilna vojska je končana. V nekterih krajih smo častno zmagali, na drugih smo spet propadli, rodoljubom slovenskim v veliko žalost, nasprotnikom v posmeh. Naj bi bili Slovenci povsod zvesti naši katoliško-slovenski zastavi, potem bi bili mi zmagali na celi vrsti. Hvale in časti so tedaj vredni tisti, ki so pod našo zastavo stali trdno ko skala, se niso dali pregovoriti nasprotnikom in so tako pripomogli do slavne zmage v enem, in do častne manjšine v drugem volilnem okraju. Očitno pa se morajo pokarati in posvariti tisti nesrečni volilci, ki so se dali preslepiti nemško-liberalcem, da so zatajili svoj slovenski rod in podprli s svojimi glasovi tisto stranko, ki se pogosto norčuje iz svete katoliške vere ter grdo obira in preganja našo častito duhovščino in slovenske pravice.

Da pa ostane v večnem spominu, in da bojo ljudje še po 100 in več letih brali, kateri moške in v katerih krajih so se potegnili za pravico in za svoj slovenski rod, in kateri so se nasprotno poloviti dali v nemško-liberalne mreže, zato smo sklenili narediti **zlate in črne bukve**.

I. Zlate bukve.

V zlate bukve bomo zapisali vse tiste, ki so srčno potegnili se pri volitvah za našo slovensko-krščansko bandero, ki ima napis „za vero, domovino in cesarja“, in kateri so tej zastavi tudi do konca ostali zvesti. Ti možaki so:

A. Volilni okraj Beljak-Borovlje.

Sodnija Beljak.

Občina Bekštanj: Jur Jerman, župnik v Št. Štebnu; Šimen Aichholzer, posestnik v spodnjem Dobju; Jakob Frank, posestnik v Dvoru; Valentin Gajler, gostilničar v Ločah; Matej Markovic, pos. v Blačah; Šimen Ožgan, pos. na Brnci; Janez Pintar, pos. v Diči vesi; Luka Šavnik, pos. v starem Bekštanju. Občina Marija na Zili: Jernej Majhar, župnik na Zili; Andrej Pečar, pos. v Dropoljah. Občina Skočidol: Val. Štrukelj, gostilničar v Trabenčah.

Sodnija Borovlje.

Občina Bistrica Rožna: Janez Šuster, župnik v Svečah; Janez Stangl, župan v Svečah; Janez Žavnik, pos. v zgornjih Krajah. Občina

Glinje: Lovro Zablačan, pos. na Trati; Valent. Goričnik, pos. v Glinjah; Šimen Fric, posestn. v Glinjah. Občina Podljubelj: Matija Ambrož, dekan v Kapli; Jernej Lužnik, pos. v Kapli; Jur Varh, pos. v Košentavri; Jur Wieser, pos. v Slov. Plajberze; Šimen Lavžekar, pos. v Slov. Plajberze. Občina Sele: Janez Lubej, župnik v Selah; Jakob Kelih, pos. v zgornjem Kotu; Val. Jug, pos. v Selah. Občina Šmarjeta: Anton Šercer, župnik v Šmarjeti; Boštjan Varh, posestnik na Kočuh; Boštjan Lučovnik, post. v Triblinji. Občina Svetna ves: Martin Štih, župan v Št. Janžu; Jože Umnik, pos. v Št. Janžu.

Sodnija Podkloster.

Občina Podkloster: Šimen Ineko, župnik Podklostrom; Val. Galé, pos. na Vratih; Jože Škarpina, pos. v Dolih; Jur Fertala, pos. v Sovčah; Janez Čikof, pos. v Pečeh; Matija Vuti, pos. na Ločilu; Urh Feichter, pos. na Čavi; Grega Merlin, pos. v Št. Lenartu. Občina Strajaves (Zilska Bistrica): Luka Vavtižar, župnik na Bistrici; Marka Kaiser, pos. na Bistrici; Filip Milovnik, pos. v Zahomeu; Janez Vigele, pos. v Zahomeu.

Sodnija Rožak.

Občina Rožak: Janez Godec, župnik v Rožece; Janez Pečnik, župnik v Podgorjah; Val. Kraut, farni oskrbnik v Št. Jakobu; Jože Arnejec, pos. v Ledenici; Janez Gajler, pos. v Kobanji; Janez Hafner, pos. na Bregu; Jože Janežič, pos. v Lešah; Matej Nagele, pos. v Št. Jakobu; Jakob Pečnik, pos. na Pečnici; Janez Serajnik, pos. v Zlatnah. Občina Vrba: Janez Marinič, župnik v Lipi; Primož Košat, pos. v Zopračah; Jur Petovar, pos. pri spodnjem Jezercu; Peter Weiss, pos. v Dvoru; Val. Winkler, pos. pri zgornjem Jezercu.

Sodnija Trbiž.

Občina Naborjet: Jože Trabužinar, gostilničar v Lužnici. Občina Ukve: Janez Einspieler, župnik v Ukvah; Janez Selnik, župnik v Ovčjivesi; Jože Erat, posestnik v Ukvah. Občina Žabnice: Lambert Ferčnik, dekan v Žabnicah; Matija Žerjav, župan v Žabnicah.

B. Volilni okraj Celovec-Velikovec.

Sodnija Celovec.

Občina Bilčoves: Rupert Krušič, posestnik v Velinji vesi; Janez Jesenko, pos. v Ve-

sici. Občina Kotmara ves: Janez Štih, pos. v Ilovjah; Rupert Wieser, pos. na Čezavi. Občina Medgorje: J. Kordaž, pos. v Medgorjah. Občina Slov. Št. Mihel: Val. Božič, župnik v Pokrčah; Karl Kulterer, pos. v Pokrčah; Tomaž Kulterer, pos. v Vabnji vesi; Tomaž Bobak, pos. v Goričah. Občina Radiše: Anton Trobež, župnik na Radišah; Jan. Korpič, župan na Radišah. Občina Škofiče: Val. Primožič, župnik v Škofičah. Občina Vesica: Primož Šelander, pos. v Zelučah.

Sodnija Doberlaves.

Občina Doberlaves: Franc Mihelj, kapl. v Doberlivesi; Šimen Mihev, pos. v Lovankah; Lorenc Zablačan, pos. v Goselni vesi; Janez Šumah, pos. v Sinči vesi; Jože Lipuš, pos. v Priblivesi; Jože Komar, pos. v Kazazah. Občina Galicija: Alojzij Ledvinko, župnik v Galiciji; Jože Hribar, župan v Galiciji; Jernej Tašek, krčmar v Galiciji. Občina Klobasnica: Albert Eichholzer, žup. v Klobasnici; Jože Konrad, župan v Št. Štebnu; Urban Sadjak, posest. v Klobasnici. Občina Škocijan: Matej Šervicelj, župnik v Škocijanu; Tomaž Krajnc, pos. na Lancovi; Lorenc Müller, pos. v Goreah. Občina Št. Vid. (Rikarjaves): J. Peterman, župnik v Št. Vidu; J. Škrbine, župnik v Kamnu; Šimen Temelj, pos. v Pudabu; Jože Havbic, pos. v Št. Vidu. Občina Žitara ves: Vit Volavčnik, pos. v Proboju; Jak. Škrutelj, pos. na Bregu; Ožbolt Kovač, pos. na Jarišah; Tomaž Žagar, pos. v Zagorjah.

Sodnija Kapla.

Občina Bela: Jur Traven, župnik na Obirskem; Luka Piskernik, župan v Lobniku; Jože Malovršnik, pos. v Lobniku; Anton Mubi, pos. na Beli; Filip Pasterk, pos.; Jur Zadolšek, pos.; Jur Perše, pos. na Obirskem. Občina Jezersko: Val. Šumah, župnik pri Jezeru; Franz Muri, župan in deželni poslanec pri Jezeru.

Sodnija Pliberk.

Občina Bistrica. Gašper Kapun, pos. v Brežki vesi; Janez Müller, pos. Podpeco; Gašper Kristan, pos. na Bistrici; Janez Kreiger, pos. v Strpni vesi; Ign. Miklavc, gostilničar v Šmihelu. Občina Blato: Jur Reš, župan na Blatu; Jern. Sadjak, pos. v Rinkolah; Val. Podgornik, pos. v Vidernji vesi; Jakob Fera, posest. v Cirkoveah. Občina Črna: Miha Burjak, pos. v Črni; Lojze Božič, pos. na Luderskem Vrh; Tomaž Čebul, pos. v Javorji; Pavel Osojnik, pos. na Luderskem Vrh. Občina Guštanj: Lorenc Hlade, usnjar v Guštanju; Vencel Hudec, fužinski uradnik v Guštanju. Občina Kotlje: Jožef Pogačnik, župnik v Kotljah; Aleš Ranc, pos. v Šelenbergu; Franc Kogelnik, pos. na spodnjem Klancu; Dominik Kotnik, pos. v Tolstemvrhu. Občina Libeliče: Jožef Kokic, župnik v Černečah; Matija Randl, farni oskrbnik na Suhi; Jože Bart, pos. v Libeličah; Janez Staudegger, pos. v Libeličah; Jan. Drobivnik, pos. v Libeličah. Občina Libuče: Jernej Črnko, pos. v spodnjih Libučah; Aleš Kuzej, pos. v Libučah; Janez Steinbuch, pos. v zgornjih Libučah; Tomaž Staré, pos. v zgornjih Libučah; Peter Pečnik, pos. v Belipeči. Občina Možica:

Franc Korman, župnik v Možici; Jožef Čaže, pos. v Hladu. Občina Prevalje: dr. Ant. Müller, župnik pri Fari; Jožef Rakeb, župnik v Št. Danielu; Blaž Bergman, pos. na Breznici; Lorenc Osojnik, pos. v Stražiščah; Franc Lečnik, pos. v Podkraju; Leopold Navodnik, pos. na Št. Uršelski gori; Ant. Papež, pos. v Liešah; Janez Herman, pos. v Zagradu; Andrej Kaiser, pos.; Matej Drug, pos. v Št. Danijelu; Janez Vošank, pos. v Podkraju; Franc Broman, pos. v Stražiščah; Matija Pšeničnik, pos. v Strojni. Občina Švabek: Jožef Leskovar, župnik v Švabece.

Sodnija Velikovec.

Občina Diekše: Andrej Brežan, župnik; Janez Pečarnik, pos.; Jože Kassel, pos.; Urh Zollbauer, pos. Občina Grebinj: Janez Hutter, župnik v Grebinji; Matej Poljak, župnik v Kloštru; Peter Bizjak, farni oskrbnik v Krčanju; Franc Blažič, pos. v Ravžu; Aleš Blažič, posestnik v Hameču; Peter Karner, pos. v Stari vesi; Gašper Blaže, pos. v Tolstemvrhu. Občina Ovbreg: Franc Centrih, župnik v Št. Petru; Anton Oraš, župnik v Vovbrah; Janez Kolar, župnik v Št. Štebnu; Flor. Morak, pos. na Selah; Jože Glančnik, pos. v Št. Štebnu; And. Morak, pos. v Št. Jakobu. Občina Pustriča: Janez Vertot, župnik v Pustriči; Jan. Gorjup, pos. v Čretežu; Lojze Pribernik, župan v Pustriči. Občina Ruda: Mat. Orešnik, pos. v Podgorji; Jan. Mauchler, pos. v Št. Martinu; Klemen Trapič, pos. na Rudi. Občina Tinje: Valentin Karpf, farni oskrbnik v Tinjah; Andrej Veračnik, župan v Tinjah. Velikovški predkraji: Tomaž Novak, zidar v Ričnji; Janez Ravnik, kovač v Mlinskemgrabnu. Občina Waisenberga: Šimen Bauer, župnik v Št. Jurji; Matej Škofič, pos.; Jože Morič, pos. v Kremžicah; Aleš Drajer, pos. v Berovcu; Janez Holzer, pos. v Porečah; Franc Messner, pos. v Šmihelu; Anton Štuk, pos. v Goreah.

II. Črne bukve.

Zdaj moramo pokazati pa še tisto žalostno vrsto slovenskih mož, ki so potegnili z našimi nasprotniki, kateri očitno pravijo, da Slovenec nikdar ne sme dobiti tistih pravic, kakor jih ima Nemec. Zatajili so svojo kri in svoje slovenske brate; naj bi se kmalo poboljšali! Njih imena so:

A. Volilni okraj Beljak-Borovlje.

Sodnija Beljak.

Občina Marija na Zili: Lojze Mörtl, župan na Dobrovi. Občina Skočidol (Wernberg): Josip Vončina, nadučitelj v Skočidolu; Tom. Sommeregger, pivovar v Wernbergu; Matej Oraš, župan v Dolu.

Sodnija Borovlje.

Občina Borovlje: Janez Dovjak, mesar; Marka Ogriz, fabrikant; Val. Činkovič, fabrikant; Franc Rebernik, mlinar; vsi v Borovljah.

Sodnija Podklošter.

Občina Smerče: Andrej Bacher, cerkveni ključar v Smerčah; Franc Brandstetter, posestnik

v Borčah; Andrej Fischer, pos. v Labenčah; Vinko Brugger, pos. v Črešnjah; Ernst Varto, grajščin-ski oskrbnik in župan v Čačah.

Sodnija Rožak.

Občina Vrba: Janez Jäger, pos. v Koreninah; Anton Vran, gostilničar v Vrbi; Jaka Zakoparnik, pos. v Vogličah.

Sodnija Trbiž.

Občina Lipaljavas: Jož. Kovač, učitelj v Lipalji vesi (si ni upal voliti).

B. Volilni okraj Celovec-Velikovec.

Sodnija Celovec.

Občina Dholica: Šimen Sumper, pos. v Dholici; Grega Ulbing, pos. v Dholici. Občina Grabštanj: Šimen Kolenc, pos. v Staremdvoru; Jože Pikl, pos. v Žabčah; Janez Šušl, pos. v Staremdvoru; Josip pl. Sternfeld, pos. v Gumližah; Janez Hobiš, pos. v Drazjivesi. Občina Hodiše: Janez Goričnik, pos. pri sv. Ani; Peter Human, pos. v Dvorcu; Miha Mikl, pos. v Dvorcu; Matej Reichmann, posest. v Rejavah. Občina Kotmara ves: Pavel Zablatnik, pos. v Pleženovcah. Občina Krivavrba: Jože Krainer, pos. v Pričici; Martin Hofer, pos. v Pričici. Občina Št. Martin pri Celovcu: Val. Kašic, pos. v Otočah; Jur Oraš, pek v Št. Martnu. Občina Medgorje: Andrej Drobivnik, pos. v Habru; Valent. Leitgeb, na Zablatih. Občina Št. Peter pri Celovcu: Val. Archer, pos. v Kazizah; Jože Habernik, pos. v Št. Petru; Tobija Kubik, pos. v Limerčah. Občina Porače: Jur Semelrok, pos. v Poračah. Občina Škofiče: J. Schattner, pos. na Lozu; And. Siedler, pos. v Škofičah. Občina Timenica: Tom. Helzer, pos. v Bučnji vesi; J. Pušnik, pos. v Timenici; Val. Trampič, pos. v Beli; Miha Buže, pos. v Št. Tomažu; Val. Bornik, pos. v Domežji vesi. Občina Trdnjaves: Št. Tavšič, pos. v Hutni vesi; Tomaž Rutar, učitelj v Trdnji vesi. Občina Vetrinj: Janez Seebacher, župan v Jezerku; Pavel Ratz, pos. v Lipici; Janez Kužej, tovarniški uradnik v Klostru. Občina Žihpolje: Jože Kirschner, krčmar na Žihpoljah; Šimen Lučovnik, župan v spodnjih Dolih; Janez Schreyer (Petrovec), krčmar v Čedramu. Občina Žrelec: Karl Grass, župan v Delji vesi; Vit Žvan, učitelj Podkrnosom.

Sodnija Velikovec.

Občina Ruda: Valentin Plešivčnik, župan na Rudi.

Naše kosti bojo že davno trohnele pod črno zemljo, naših otrok otroci pa bojo še prebirali v teh zlatih bukvah imena onih poštenjakov, ki so se možko potegnili za svoje slovenske brate. Pa tudi iz črnih bukev bojo lahko videli, koliko je bilo leta 1885 še tako zapeljanih in preslepljenih koroških Slovencev, da so tistim možem dali svoje glasove, kateri se vojskujejo proti našim slovenskim pravicam in pri vsaki priložnosti žalijo naš verski čut.

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Celovca. (Dr. Wrannova zahvala.) 5. junija je gosp. dr. Wrann poslal gosp. dr. Moriču mlajš. lastnoročno pismo. V tem se zahvaljuje, da je bil v Belace spet izvoljen za državnega poslanca. Iz tega pisma se marsičesa naučimo. Gosp. dohtar izreka „tiefgefühlten Dank für Ihre aufopferungsvolle, beispiellos hingebende Unterstützung und Förderung der Reichsratswahl“. Te besede torej potrdujejo, kar se nam je od drugih strani pisalo, kako sta se imenovana gospoda vozila po Zilskeji in Kanalskeji dolini, kako sta volilne može nadlegovala, pa vendar le malo in po večem čisto nič opravila. Pri nekem volilnem možu Bekštanjske občine je dr. W. še pozno po noči potrkal na duri, pa tudi — zastoj. Pa naj bo! Iz Wrannove zahvalnice se tudi razvidi, kako čudno se je agitiralo. Gosp. dohtar piše: „Es handelte sich um die Sache des Fortschrittes, der Freiheit und der Entwicklung, es war ein Kampf gegen das Streben der Verdummung des Volkes, nach Slovenisierung des Landes und nach Verdrängung der liberalen und der deutschen Partei aus ihren Positionen.“ Gosp. Wrann tedaj pravi, da se on in njegova stranka poteguje za „napredek“, za „svobodo“ in razvoj, in da hočemo mi ljudstvo ohraniti nevedno, da hočemo vse Korošce narediti za Slovence, Nemce pa potisniti nazaj. Na to se pa lahko odgovori: „Kakoršen je človek sam, tako misli o drugih. Wrannova nemškoliberalna stranka hoče v resnici zatreti slovenščino, zato je pa usilila posodi med Slovenci nemške šole. Zdaj pa mislijo, da hočemo tudi mi Nemce tako stiskati, ko bi dobili moč v roke. To pa ni res. Mi ne bomo nobenega Nemca silili, naj postane Slovenec; mi branimo le naše meje. Sicer pa mislimo o tem Vranovem pismu spregovoriti kaj več.

Iz Celovca. (Žalost se spreobrne v veselje.) Gosp. Simon Toplak, posestnik pri sv. Lorenci v slovenskih goricah na Štajerskem, mož velikanske in trdne postave, pripelje se 26. majnika v Celovec. Mrena mu je lezla na oči. Na enem očesu je bil popolnoma oslepil in si dal mreno sneti v Gradcu, pa žalibog nesrečno, mož je prišel ob to oko. Tudi na unem očesu je čedalje menj videl in čutil je, da bode sčasoma oslepil popolnoma. Od gosp. kaplana sliši, kar je „Mir“ pisal o gosp. dr. Purtscher-jii v Celovci. Akoravno je prva operacija izšla nesrečno, vendar gosp. Toplak hoče pomoči iskati v Celovci. In prav je storil! Gosp. dr. Purtscher mu je mreno srečno snel in 13. junija se je Toplak vesel in zdrav na očesu vrnil na svoj dom. On bere najdobješo pisavo in, ako se sam ne pokazi, bode vsaj na enem očesu še videl vse svoje žive dni! Se ve da se ozdravljeni slepec ni mogel dosti zahvaliti in nam dopovedovati svoje veselje in srečo.

Iz Celovške okolice. (Brzni farmani — nekaj o volitvah.) „Mir“ je že poročal, kako Vetrinjski farmani svojega gospoda fajmoštra visoko spoštujejo in srčno ljubijo. Bolelo jih je in vsi žalostni so bili, ko se je slišalo, da nočejo več v Vetrinjah ostati in hočejo prositi za drugo faro. Pa vihar, ki se je bil tako po krivičnem vzdignil zoper našega gosp. fajmoštra od nemško-liberalne

stranke, se je — hvala Bogu! — vlegel in kmečki farmani smo vsi spet srčno veseli. Iz samega veselja smo si naročili za pogrebe črn „vešperni plajšč“, kterega dozdej naša cerkev še ni imela. Tudi sam gospod Maks žl. Moro je daroval 150 gld. za cerkvene potrebe v Vetrinjah in Zakamnu. Tako je lepo in hvalevredno, ako se v ljubezni in miru dela za božjo čest! — O poslednjih volitvah za državni zbor se raznašajo res smešne reči. Nek liberalci je menda pošiljal hlebe, krušnjake, zadnjo moko in otrobi po hišah, da bi Slovenci volili tiste nemško-liberalce za volilne može, ktere bode jim on napovedal. Slovenskih posestnikov pa nobeden ni maral za to revno mazilo in volili so tako moško, da so nemško-liberalci zmagali komaj za dva-tri glase. Zaobljubili so se, da prihodnjic še bolj stopijo na noge in da noben več ne ostane doma. Tako je prav! —

Iz Celovca. (Sad nemških šol.) Že stokrat smo povedali, da nemške šole za slovenske otroke niso za nič. Osem let hodijo v nemško šolo, pa še ne znajo nemško, ampak slovenske besede pišejo z nemškimi črkami. Kako je to res, bo vsak razvidel iz sledečega pisma, ki se nam je poslalo iz podjunske doline:

Lieber B

Jas te lepo prosem in pošleci jeden Kwand dol. Ker je ohne slo bolna ali Umerje mi jej knemajo feij gor oblejst. In te tuti profem pošleci jej male gnarof dol. ale tjemogofje pride dol u Sapoto cili u Medeli morda bo fche fei perichijlenji mordaje ni foli ne bofch widew. Jas bi ti fche wejst bijawa pa jas knemam zeite in jas te nagam te po podrawide jwoje prijatiza Amma. Sche ektrat te prosem in pošleci jen Kwand dol. in tudi ti predi dol Ker ohne bi fche rada Koworila stipoj in uftane dwoje defkiza in bi widuj rekow to jed nibodena dresia. tako je ohne burna fta in pijche fedei ti tol pridefch jes te bom fche na boni fchafawa ali difte mi morefch pijati po firem zugu poſch priſchuj, in te fche enfrad profim in priſbi dol. Jas knemim moje ſlapo piſſanje in u ſtanem prijadliza J. J. In te duſi Wati ne Gajo lepo poſtrawite."

Podpisa ne pristavimo, saj to je le en izgled iz tisočerih. Kdor ne verjame, si lahko ogleda izvirno pismo pri nas. Prašamo pa vse pametne ljudi: Ali bi ne bilo bolje, ko bi se otroci učili po slovensko pisati in brati, namesto da z nemškimi črkami tako strašno trpinčijo našo lepo slovensčino?

Iz spodnjega Roža. (Spomenica!) Od leta 1848 se mi Slovenci potegujemo in vojskujemo za svoje svete pravice. Seveda postavno in pohlevno, pa dosegli še nismo ničesar. Odkod neki to? Nas Slovencev na Koroškem je dobra tretjina več kot 120.000 duš. — mi plačujemo davke, dajemo svoje sinove v vojsko, dopolnujemo zvesto vse svoje dolžnosti, vse tako kakor naši sosedi Nemci, — ali imamo pa tudi take pravice, kakor jih imajo Nemci? Kdor ima oči, da vidi, in sree, da čuti, ta mora očitno povedati, da imamo Slovenci tiste pravice na papirji, v djanji in resnici pa ni taka, je vse druga. Postave so res pravične in dobre, ali kaj nam to pomaga, ako ostajajo vse le na papirji? Odkod neki to? Ta nesreča posebno pride iz tega, ker mi Koroški Slovenci še nikoli nismo imeli svojega poslanca v državnem zboru. Visoko ministerstvo

bi gotovo prav rado spolnovalo naše želje in prošnje, pa ni ga v državnem zboru Koroškega poslanca, ki bi za nas Slovence povzdignil svoj glas in popisoval, kako se nam godi. Da ga tudi pri letošnjih volitvah še nismo dobili, imamo se za-hvaliti pri Borovčičih, ki so sicer našega mesa in roda, pa ne držijo s svojimi krvnimi brati. Ako bi bili 4 Borovski volilni možje volili z nami, dobil bi bil naš kandidat gosp. Einšpieler 67, gosp. dr. W r a n n pa 66 glasov. Mislim, da te volitve ne bomo skorej pozabili in se odpadlih Borovčičev še dolgo spominjali! Zdaj nam ne ostane nič drugega, kakor napraviti „spomenico ali promemorio“, v njej odkritosrčno popisati naše potrebe, želje in pritožbe in jo potem po posebnej deputaciji izročiti Njih ekscelenciji gospodu ministru baronu Pino-tu, kterega so Slovenci tako iskreno in enoglasno volili za poslanca. Ta gospod, kteri je bil na Goriškem in Tržaškem našim slovenskim bratom pravičen in ljub, tudi svojih slovenskih volilcev na Koroškem gotovo pozabil ne bo. Saj je „Klagenfurterica“ to-le pisala: „Se. Excellenz hat seinen Kärntner Wählern die Annahme ihres Mandates angezeigt und dieselben versichert, dass er bemüht sein werde, ihr Vertrauen zu rechtfertigen —“ to je po naše: Njegova ekscelencija g. minister je koroškim volilcem naznanil, da njih poslanstvo prevzame, in da si bode on prizadeval, njih zaupanje opravičiti.

Od Blata pri Pliberku. (Najet agitator.) Dne prvega junija prikorakal je k nam neki gospod iz Vetrinja iz Morovih tovarn. On je rojen v naši občini od slovenskih starišev; pa zdaj, kakor je videti, se poteguje za nemškutarijo. Misli je, da smo mi také muhe, da nas bo kar hitro pregovoril. Našemu županu je govoril na sree, da je Pino voljen že v Bukovini, da je tedaj škoda, če ga volimo, ker ne bo prevzel. S takimi besedami pa ni opravil prav nič. Mi vrjamo „Miru“ in našim gospodom duhovnikom. Zdaj se je očitno pokazalo, da smo prav storili. Slišimo, da je gospod minister našo volitev sprejel; liberalci pa so ostali na laži. Seasoma jih bomo spoznali zmirom bolj in bolj.

Iz Slov. Šmihela. (Naša volitev in liberalci.) Znano Vam je že, da smo letos volitev dobro opravili. Nemškoliberalci so popolnoma pogoreli, kar se jim še ni zgodilo pri nas. Napenjali so se pa močno in prišli so „Nemci“ (!) iz Grabštanja nas obdelovat. Iz sosedne, južne občine sta prišla dva znana liberalna rogovileža; iz Škofjega dvora pa znani trobentač za nemški šulferajn. Tedaj sami agitatorji iz tujih občin. Eden teh liberalnih agitatorjev je rekel v krčmi, da duhovnov ni treba poslušati. Neki kmet mu odgovori: „Čemu je pa potem Kristus aposteljne poslal po svetu?“ — „Ali si že videl Kristusa?“ zadere se brezverski liberalci. Kmetje pa so se le norčevali iz njega. Eden mu je rekel: „Ti si koj voli (majhen vol); še vola se kaj nauči, ti pa odbijaš vsak krščanski poduk.“ Drug pa reče: „Samo rogov mu menjka, sicer je kakor volek.“ Tako so kmetje izplačali in odgnali liberalca, potem pa volili narodno.

Iz Velikovca. (Naš poslanec. Še nekaj o zadnjih volitvah.) Z veseljem smo slišali, da je visokorodni gospod minister baron Pino

prevzel poslanstvo za naš okraj in obljubil, potegovati se za nas. V Bukovini je bil gospod minister enoglasno voljen, in vendar je rajši prevzel poslanstvo za naš okraj. Zdaj so nemškutarji na laž postavljeni, ki so v enomer volilec trobili na ušesa, da minister ne bo prevzel, da je voljen že v Bukovini itd. Zdaj ko je ta visoki gospod naš poslanec, imamo tudi mi pravico, da mu potožimo naše težave. Dobro bi bilo, ko bi napisali in podpisali spomenico, v kateri bi vse razložili, kako se nam godi zastran šol in v drugih rečeh. — Ob času volitve so bili tukajšni nemškoliberalci kar divji, posebno slabo so se obnašali nekteri mladi gospodiči. V Velikovecu je le malo število rodoljubov in ti nemajo nič dobrega med liberalci. Eden iz te garde je kar na cesti ustavil in zmirjati začel rodoljubnega trgovca g. Fr. Merlaka, ki je sicer občespoštovan mož in prvi mestni odbornik. Gosp. Merlak ga je pa bojda dobro oštel. Nekteri liberalni kričači pravijo, da bi bilo treba vse Slovence spoditi iz mesta. Sicer pa sami radi kupujejo v prodajalnici gosp. Merlaka, ker vejo, da se dobi tam zmirom dobro blago. — Tudi znanega rodoljuba g. Hočevarja se je bojda lotil en tak nemškoliberalni petelin, pa ni naletel na pravega, kajti moral jih je požreti nekaj debelih.

Velikovčanom pač ni treba, da jim slovenščina toliko mrzi; kako bi neki živeli brez Slovencev? Največ denarja jim vendar le slovenski kmeti znosijo v mesto!

Iz Tinjan. (Volitve.) Zmaga je naša, ker izvoljen je naš kandidat baron Pino. in Peter Laks gre v pokoj. Priimki „črnuhi“, ali besede: „farji“ in vse druge psovke niso izdale nič. Pri volitvah volilnih mož so bili Tinjčani pridni; odpadnikov ali očitnih liberalcev je bila le ena pest. Tinjska fara sega v tri občine. V Tinjski občini zmagujejo zmirom Slovenci. Iz Vabne vasi in Gorič pa hodijo k volitvi v občino Slovenski Šmihel, in tam so letos odločili zmago. Volilci v Rakolah, Goreah, v Tračji in v Poračah so pa zmago dokončali v Šmarješki občini. Tinjska fara je imela 6 volilnih mož, 4 za Velikovec, 2 za Celovec. Vsi krščanski možje so stali kakor skala, niso kakor muhe odpadli. Trdno stojimo pod slovensko-katoliškim banderom: „Vse za vero, domovino in cesarja!“

Iz Šmarjete pri Velikovecu. (Volitve.) Volitev volilnih mož je bila pri nas srečna. Šentjurski gosp. župnik in posebno volilci iz Tinjske fare so nam pripomogli, da smo zmagali. Pred volitevjo državnega poslanca je pa bil Mačnik v našem kraju, pa hvala Bogu, on in njegovi pomočniki niso drugzega opravili, kakor da je eden volilnih mož doma ostal, drugi šesteri možje so pa srčno volili našega kandidata. Čast in hvala takim možakom!

Iz Rude. (Kaj bo iz naše mladine?) Prav pišete, da pojde vse h koncu, če bojo še dolgo liberalci podučevali ljudstvo. Otroci ne špoštujejo več svojih starišev, dostikrat jim delajo žalost in sramoto. Mladenci in dekleta hodijo skupaj, kakor zakonski. Še v cerkev gresta skupaj, on jo spremi do vrat, in po sv. meši jo čaka spet pred vratmi. Vlačijo se skupaj po gostilnah, in dostikrat se vname prepir se med ženskami. Naj bo petek ali svetek, možki se vlačijo okoli cele

noči. Ženske pa ne vejo, kako bi se oblačile bolj prevzetno, da bi možki bolj zijali za njimi. Duša nema več lepote v sebi, zato pa lepotičijo umrljivo telo. Kaj pa Bog poreče, če bomo tako živeli?

Iz Medgorij. (Tukajšna g. učitelja) sta huda in razžaljena, ker sem zadnjič pisal, da sta brez vere. Da bo spet mir in pokoj, pa tisto besedo popravim in rečem, da imata vero.

Iz Glinjan. (Dvakrat je volil) in se na obeh krajih več ko treba poganjal za nemške liberalce posestnik Schmid na Strugi pri mostu. Čemu imajo župani postave na policah, če jih pa nikoli ne pogledajo? Schmid ima posestvo v Podljubelski občini, v Glinjah ima pa hišo v najem. Volil je v Glinjah in Podljubelom. Postava pa pravi, ko bi kdo prav v več občinah davek plačeval, voliti sme samo v eni občini, in sicer tam, kjer navadno stanuje. (§. 17. drž. volilnega reda od 2. aprila 1873 in od 4. okt. 1882.)

Iz Doberle vasi. (Procesija na Telovo.) Kakor druga leta smo tudi letos imeli prav lepo procesijo na dan sv. Rešnjega Telesa. Samo ta razloček je bil, da druga leta so šli tudi uradniki za procesijo, letos pa ne. Kujajo se menda zato, ker so liberalci propadli pri letošnjih volitvah v naši občini. Pogrešali smo tudi nekatere pevce. Pa naše narodne pevkinje so vendar prav lepo pele, in vse je bilo tako lepo, da smo prav lahko pogrešali liberalce. Slišim, da našega gospoda kaplana liberalci že spet trgajo po svojih časnikih. Jih pač pečejo nesrečne volitve. Liberalno kraljestvo se podira, zdaj pa mislijo, da je vsega tega kriv gospod kaplan. Liberalci mislijo, če gospoda kaplana proč spravijo, da bo potem spet vse plesalo po nemško-liberalnih goslih. V tem se pa močno motijo; saj tudi mi kmetje prebiramo slovenske časnike in smo že toliko podučeni, da znamo ločiti krop od vode.

Iz Šmarjete pri Velikovecu. (Pogreb gosp. župnika.) 20. majnika je bil kaj žalosten dan za nas farmane Šmarješke fare, nesli smo svojega dušnega pastirja, Fr. Fuggerja, k slednemu počitku. Bolehali so sicer rajni gospod že nekaj časa, al da bi imeli nas pa že tako hitro zapustiti, tega si še nismo mislili. V saboto poprej prevedili so jih Velikovški gospod dekan s sv. zakramenti in v četrtek zjutraj jih je Bog že k sebi poklical. Pogreb v saboto bil je prav veličasten. Zbralo se je veliko ljudi iz domače in sosednih farj, šolska mladina iz Šmarjete in iz Št. Frančiška z učitelji vred, in osem duhovnih bratov in bližnjih far je prišlo, skazati svojemu rajn. sobratu zadnjo čast in dolžnost, med njimi velečastiti gosp. dekan Jožef Šluet iz Velikovca. Pred sedmimi leti so imenovani gosp. dekan rajn. fajmoštra med veselimi zvonjenjem in petjem kot dušnega pastirja v tukajšno cerkev upeljali, in zdaj — po tako kratkem času — spremili so jih že med žalostnim petjem in zvonjenjem k zadnjemu počitku na pokopališče. Na svetu je vse minljivo! — Pri farovžu in na pokopališču zapeli so štiri prijatli iz Šmarjete in Velikovca dve lepi in ginljivi pesmi in ko so še gosp. dekan na grobu rajnemu v slovo povedali nekaj besed, prikazale so se na marsikterem obličju svitle solze in so dokazovale, da je bila ta ločitev od svojega ljubega dušnega pastirja vsim bitka in težka. Bili so pa zares tudi rajni

gospod prav ljubeznjivi v svojem obnašanju, pohlevni in dobrega srca, in zato bodo tudi nam ostali v srcu in spominu. Bog jim daj večni mir in večna luč naj jim sveti. Bojimo se, da ostanemo brez duhovnika. Da duhovnikov tako primanjkuje, je tudi sad liberalnega duha.

Iz Beljaške okolice. („Kärntner Allgemeine Zeitung“.) Naši Nemci v Beljaku menda nemajo človeka med seboj, da bi jim pisal liberalen časnik. Zato so dobili nekega Laha, ki jim piše „Kärntner Allgemeine Zeitung.“ Pa mož ureduje list zadosti otročje in smešno. Ko je bil v Velikovcu Pino voljen, izšel je list s črnim robom, kakor „Partezettel“ ali mrtvaški list. Pokopan je bil po besedah lističa slavnoznani „koroški mir“. Še ministru očitajo ti predrzni ljudje da hoče kaliti deželni mir. Naši nemškoliberalci so res kakor razvajeni („scartljani“) otroci. V enomer beračijo na Dunaji za kako železnico ali katero drugo reč; zdaj hočejo železnico čez Ture, zdaj čez Ljubel, zdaj od Wolfsberga na Judenburg. Navajeni so, da se jim vselej vstreže, če še tako zabavljajo čez vladno in ministre. Zato mislijo tudi zdaj, da bojo najprej dosegli te železnice, če nasprotujejo kupčijskemu ministru, ki ima vendar največ besede pri železnicah! Ta liberalni listič je bil celó tako otročji, da je ministra prosil in nagovarjal, naj odloži koroški mandat! Prej so dejali na vso moč, da bi minister ne bil voljen, zdaj pa mislijo, da je zadosti samo njihova beseda in prošnja, pa se bo minister precej vsedel in Podjuncem pisal, da ne sprejme njih poslanstva, ker liberalci tako želijo. O sancta simplicitas!

Iz Borovelj. (Mogočnost nemškoliberalcev.) Pišem vam, kar sem slišal iz zanesljivih ust. Pri zadnji volitvi v Borovljah vsedli so se liberalci kar k mizi, ki je pripravljena za komisijo, slovenski volilci so morali pa zadej stati. Tega smo pač že vajeni, da za Slovence rado zmenjka stolov. Ko so pa naši izvolili komisijo, morali so jej liberalci vendar prostor narediti pri mizi. Prav oblastno se je obnašal tudi nek drugi po vsej dolini znani nemškoliberalci iz Podgore, ki pa ni bil volilec. Ne vem, ali je prijezdil, ali je siromak koj peš pripihal v Borovlje, da bi zvedel, kako je z volitvijo. Ko so volilci že odšli in je samo komisija še ostala, silil je v volilno sobo. Gosp. komisar ga je moral prav s trdo besedo spraviti iz volilnega prostora. Ko je prišel telegram iz Beljaka, da je Wrann voljen, so bili pač liberalci bolj veseli, kakor mi; upamo pa, da so zmagali zadnjokrat.

Iz Podpece. (O volitvah.) Volitve volilnih mož v naših občinah so bile vseskozi dobre, ja celo sijajne. V Črni so bili izvoljeni ravno tisti vrli kmetje, ki so lani glasovali za narodno-konservativna poslance v deželni zbor. V Možici so letos prvokrat podrli in razsuli tisto „nemško(?) trdnjavo“, po kateri jokajo nam nasprotni nemško-liberalni listi. Posebna hvala zato gre vrlemu tamošnjemu župniku č. g. Francu Kormanu, ki sicer rojen in zvest Nемец, vendar ne zamečujejo slovenskega ljudstva in jezika, ktereга so se z marljivim trudom v bogoslovji naučili, ampak goreče zagovarjajo naše pravice; oni ne živijo samo med našim ljudstvom, temuč tudi za naše ljud-

stvo, kar se pa o mestnih gospodih ne more trditi. V Možici volili ste obe stranki enoglasno, narodno-konservativna č. g. župnika in vrlega kmeta po domače Kajžarja na Platu z 20 glasi od 29, nasprotna moža pa z 9 glasi. Najsijajnejše zmagali so naši v bistrski občini: izmed 76 volilnih glasov dobil je prvi 75, drugi 73 in ostali trije vsaki po 71 glasov; nasprotniki dobili so samo po 6 in še manje glasov. In kaj je pripomoglo k tej sijajnej zmagi po naših in vseh drugih občinah velikovškega okraja? Slobodno trdim: prehudo in brezobzirno pritiskanje od strani nam nasprotnih in nemško-liberalnih gospodov, posebno pa rogoviljenje nemškega šulferajna in njegovih laži-apostelnov od Črne pa do Grebinja in Grabštajna. Da so se pa naši vrli kmetje toliko zavedli ter narodno probudili, zato gre vsa čast in hvala našemu prvoboritelju in deželnemu poslancu preč. g. A. Einspielerju, ki so ustanovili časopis „Mir“, kateri kmete in ves slovenski rod na Koroškem budi in uči, da naj ne bodo več tujčevi hlapci, ampak lastni gospodarji na svoji lastni zemlji. Volitev poslanca za državni zbor v torek 2. t. m. je najbolje dokazala, da na Spodnjekoroškem živi še veren, naroden in konservativen rod, kateri s svojim nemškim pravičnim sodeželanom brez nemško-liberalnih hujskačev prav lahko v miru živi; volitev je dokazala, da se koroški Slovenci od liberalnih kričačev ne dajo strahovati, ampak da se hočejo držati zlatih besed: „Vse za vero, cesarja in domovino!“

Iz Iga pri Ljubljani. (Procesija sv. Rešnjega telesa. Pretepi.) Res prav lepa je bila pri nas procesija sv. Rešnj. Telesa. Naprej so šli z banderi od podružnic; potem šolarji s šolsko zastavo; za njimi ovenčane deklice s jerbaščeki, iz katerih so potresale cvetlice po tleh. Potem so prišli požarni brambovci, in potem nebo s sv. Rešnj. Telesom. Za njim pa dekleta iz bratovščine s svečami. — Prav je, da so fantje tako vneti za Božjo čast, pa to ni prav, da se ne morejo dogovoriti, kateri bi nosil bandero. Vsi ne morejo bandero nositi, in tisti, ktere odrinejo, so strašno jezni, in potem pride še do tepežev zavolj tega. Prosimo tedaj gospoda fajmoštra, naj bi oni to reč določili in lepo poravnali, da iz pobožnih sprevodov ne nastanejo kletvine, prepri in poboji. Morda bi se dalo tako narediti, da bi se fantje vrstili. Če pa še ne bo miru, naj nosijo bandero pa bolj stari, postavni možje.

Gospodarske stvari.

Pomoč zoper gosenice.

Da gosenice na sadno drevje ne lezejo in se na njem ne razširjajo, se sledeče nasvetuje: Vzemi pol kile klorovega apna, to zmešaj s pol kile maščobe. Iz te zmesi naredi dolge štručice ali valjarčke in jih ovij s tuljami ali otri ter take potem okrog debla povij in pritrdi. Gosenice na vejah v kratkem času iz drevesa popadajo in nobena več po deblu na drevo ne leze. Tudi metulji se takih dreves ogibajo. „Slov. čebelar in sadjerejec.“

Pomoček zoper zeljne gosenice.

Potegne se okoli zelnika in tudi med posameznimi gredami 2—3 prste široka brazda, v katero se potem konoplino seme poseje. Konoplje se pusté rasti in stati, dokler da je zelje zrelo in zabrani, da gosenice od zvonaj na zelje ne prilezejo. Drugi zopet svetujejo drobnjak in ostrožnik (*Delphinium*) ob krajih zeljnih gred nasaditi. Ko te rastline cvesti začno, se zeljni belinci tropoma po njih posedajo in po duhu omamljeni obvisijo ali pa blizu teh rastlin na zemljo pocepajo. Po solnčnem zahodu se belinci poberó in poteptajo. Tako se veliko tega mrčesja pokonča. „Sl. Gosp.“

Smešničar.

V judovski šoli je prašal učitelj svoje učence: „V čem so se pregrešili Jožefovi brati, ko so ga prodali v Egipt?“ Dolgo časa ni vedel nobeden odgovoriti, nazadnje se oglasi mladi Jakob in reče: „Pregrešili so se v tem, ker so ga dali predober kup.“

Kaj dela politika.

Izmed 353 voljenih državnih poslancev jih bo kakih 190 naše stranke; okoli 130 je nemškoliberalcev; blizo 20 jih pripada k srednji stranki, ki jo vodi grof Coronini; kakih 12 je pa „divjakov“, ki glasujejo danes s to, jutri z drugo stranko. Naša stranka ima tedaj večino gotovo, nemškoliberalci pa ne bojo nič odločevali. Če prav srednja stranka in divjaki potegnejo z njimi, imajo vender vsi skup še le kakih 160 glasov. Če tedaj naši poslanci hočejo, lahko nam pomagajo v marsikateri reči. — Minister Konrad je ukazal, da se mora, kedar se oddajajo učiteljske službe, gledati tudi na to, kakšnega obnašanja je tisti, ki prosi za službo.

Na Angležkem je odstopilo ministerstvo Gladstona. K vladnemu krmilu pride spet takomenovana Tory- ali konservativna stranka. Ta je pa Rusom sovražna, zato se nič ne vé, če se ne bo na novo vnel prepir med Rusijo in Anglijo. — Tudi Lah i niso zadovoljni s svojo vlado, ker v Afriki ni imela sreče. Govori se, da bo odstopil minister Mancini, morda pa še celo ministertvo.

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. Deželna razstava v Celovcu se začne 25. julija in ostane odprta do 8. sept. t. l. Opomniti pa je treba, da bo živina razstavljena samo tri dni, od 29. do 31. avgusta; sadje in vrtnarski pridelki samo 5 dni, od 4. do 8. sept.; mlekarški izdelki samo 6 dni, od 25. do 31. avgusta. Stroji (mašine), umetni in obrtni izdelki, zgodovinski ostanki itd. pa se bojo videli ves čas. — V Velikovecu je pri kopanju utonil učenec Matej Vranek. — Poštarka Uršica iz Volčberka, ki je izneveril nad 10.000 gld., obsodili so na 6 let težke ječe. — Za po toči poškodovane v

občini Šmarješki pri Velikovecu je dala koroška hranilnica 500 gld. — Na tri leta težke ječe je bila obsojena dekla Marija Dominik, ki je umorila svojega novorojenega otroka. — V Lipi pri Tinjah pogoreli ste dve hiši in dva skednja. — Pri Paterinjanu so našli človešk kostnjak s prebito črepinjo; na strani je imel zarjavelo sabljo. Najbrž je kak ubit francozki vojak iz vojske prvega Napoleona. — V Bajdeku na gorenji Zili je znorel in se obesil kmet Kronhofer. — Družba sv. Mohora šteje letos 29.557 udov, tedaj 1055 več, kakor lani. Pobrobneje poročilo prihodnjič!

Na Kranjskem. Tiskar g. R. Milic v Ljubljani je natisnil lepo knjižico, v kateri se bere povest „oče naš“! ki je pripravna posebno za mladino. Knjižica velja vezana 60 kr., po pošti 65 k. — Pisateljsko podporno društvo ima koncem tega mesca svoj občni zbor. Banka „Slavija“ podarila je društvu 300 gld. — Ljubljanski Nemci niso zadovoljni, da jim mesto napravi posebno trdo nemško šolo. Oni hočejo še drugo šulferajnsko šolo. Protestantovsko nemško šolo imajo že davno. Po svetu pa trobijo in se lažejo, da nimajo nobene nemške šole in da jih Slovenci stiskajo. Srečni bi bili mi koroški Slovenci, ko bi nas tako „stiskali“, kakor v Ljubljani Nemce. — V Novem mestu je padel zidar Pelko s turna in se ubil. — Mrtvega so našli kramarja Andreja iz Blata pri Šmarji. Najbrž so ga ubili. — Kdor želi romati na Velehrad, naj se v kratkem oglasi pri g. Ivanu Hribarju v Ljubljani. — V Mokronogu ustrelil se je načelnik žandarske postaje. — Tudi v Sori so poginili vsi raki. — Na Brunku pri Svibnjem je neki kmet kopal pesek in našel človešk kostnjak. Komisija je rekla, da mora biti že 20 let, kar je bil ta človeč ubit in na skrivnem pokopan. — Iz vagona je skočil J. Bevk, ko so ga po odgonu (šubu) peljali iz Trsta v Ljubljano. Tiho je odprl vrata in smuknil ven ter pobrisal, da ga niso več videli. Pri skoku se mu tedaj ni zgodilo nič. Kopriva ne pozebe. — V Hotemačah se je bahal kmet Kozel z denarjem in metal bankovce po mizi. Neki tat, ko to vidi, je šel ven, odvezal kmetovega konja in ga pognal. Potem je priletel v hišo in zaklical: „Oče, konj vam je ušel.“ Tekla sta potem za konjem, med potjo pa je tat kmetu ukradel vse denarje. Ni pametno, kazati denar!

Na Štajerskem. Č. g. M. Lendovšek, župnik v Makolah, marljiv zbiralec spisov ranjkega knezoškofa Slomškega, dal je zdaj na svitlo že četrto knjigo teh spisov. Slomšekovi spisi so kakor nalašč za naše slovensko ljudstvo, zato priporočamo vsem rodoljubom, naj to knjigo širijo med ljudi. Pri pisatelju velja 4. knjiga 1 gld. — Utonil je študent Jäger v Mariboru. — Železniški služabnik Dolinšek v Mariboru je prišel med dva vagona, ki sta mu zmečkala glavo.

Na Primorskem: Prav lepo in možato obnašali so se pri volitvi tržaški okoličani. Po 100 let stari možje so šli ali se peljali v Trst, da bi oddali svoj glas za Nabergoja. Zmagali so sijajno. — Utonil je mornar Aprile v Trstu. Neki Pecoroni pa je skočil iz tretjega nadstropja na tlak in se pobil do smrti. — V Lloydovem arsenalu se je obesil 18 leten mladeneč.

Duhovniške spremembe v Krški škofiji.

Č. g. dr. Valentin Nemec, profesor bogoslovja, postali so kanonik pri sv. Hemi. — Za župnika v Šmihelu pri Pliberku imenovani so č. g. dr. Josip Somer, dozidaj stolni kaplan v Celovcu. — Umrli so č. g. Franc Fugger, župnik v Šmarjeti pri Velikoveu. R. i. p.!

Za po toči poškodovane v farah Št. Jur in Šmarjeta pri Velikoveu so darovali:

Č. g. prof. Einšpieler	10 gld.
„ župnik J. Škerbinec v Kamnu	5 „
„ Filip Haderlap, vrednik	1 „
„ J. Vrhovnik, kapl. v Naklem	1 „

skupaj 17 gld.

Darove prejema vredništvo „Mira“.

Zvonove lijejo **Janez Dencelnovi sinovi** v Mariboru, kakoršno težo in kakoršen glas kdo želi. Dencelnovi zvonovi so od nekdanj na dobrem glasu.

Zahvala. Mi smo za našo cerkev pustili uliti tri zvonove pri Dencelnovih sinovih v Mariboru na Štajerskem. Zvonovi so lepo uliti, imajo lepo obliko in opravo, in prav lep, veličasten glas. Iz prijaznega hriba v Lipi prepevajo čast Bogu, pa tudi čast poštenega mojstra Dencelna, kterega z dobro vestjo priporočamo cerkvenim predstojnikom po Koroškem.

Cerkveno predstojništvo v Lipi pri Vrbi 11. novembra 1884. Janez Marinič, župnik; Primož Košat, Anton Kovačič, cerkvena ključarja.

Hiša za usnjarja na prodaj

V Doslovčah blizu farne cerkve na Breznici je dobro zidana hiša s sadnim vrtom na prodaj. Pripravna je posebno za kakega usnjarja (ledrarja), ker je bilo to rokodelstvo več let v tej hiši. Več se izve pri županstvu na Javorniku na Gorenjskem (Jauerburg, Oberkrain).

Za darila

se posebno priporočajo
moji vsakovrstni

šivalni stroji,

ki se lahko plačajo
tudi na

mesečne obroke.

Dober stojim za to, da
je blago pošteno. Kdor
precej plača, dobi stroj
ceneje.

Cenike pošljem zastoj.

Tudi se take mašine pri
meni popravlja.

Dobre sveče za cerkve izdeluje svečarica gospa **Marija Günther** v Slovenjem Gradcu. Cena je: 2 gld. 40 kr. kila. $\frac{1}{4}$ kile gori 22 ur. Do zadnje pošte plača ona stroške.

Fant med 14. in 17. letom se sprejme v podučevanje v orgljanju in petju, zato pa mora plačati 6 gld. na mesec. Za hrano in drugo oskrbovanje mora pomagati v cerkvi pri mežnariji. V dveh letih se lahko nauči orgljanja in mežnarije. Terja se, da je fant lepega obnašanja in da ima dober sluh za godbo ali muziko. Ponudbe do 15. julija pod napisom: J. R. organist in mežnar pri sv. Križu (Villach).

Mlinski kamni prav dobri za rž in pšenico, se lomijo v Selah; prodaja jih pa **Tone Božič**, gostilničar v Apačah; (pošta Freibach, Rosenthal).

Loterijske srečke od 20. junija.

Linc	55	67	41	37	13
Trst	26	22	36	82	19

Tržna cena v Celovcu.

Ime blaga	na birne		na hektoliitre	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	5	60	7	—
rž	4	80	6	—
ječmen	4	70	5	90
oves	2	80	3	50
hejda	4	—	5	—
turšica	4	20	5	25
pšeno	—	—	—	—
proso	—	—	—	—
grah	—	—	—	—
leča	—	—	—	—
fižol	—	—	—	—
krompir	—	—	—	—

	na kilo	
	gld.	kr.
goveje meso	—	58
telečje meso	—	66
svinjsko meso	—	65
koštrunovo	—	44
maslo	—	96
puter	—	94
prekajen špeh	—	82
frišen špeh	—	70
mast	—	74
100 kil sena	2	30
100 kil slame	1	30
100 kil deteljnega semena	—	—

V tretjič pridejo na dražbo:

30. jun. Živina in hišna oprava Pavla Zweimüllerja, v pivarni v Spodnjem Dravbregu.

4. jul. Salejeva p. d. Sebejeva kmetija v Drabonažah, cenjena 2137 gld. pri okr. sodnji v Doberlivesi.